

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.986/2015/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Tímár Mátyás ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos (tartózkodási helye: **(cím)**) felperesnek – a **(jogtanácsos neve)** jogtanácsos által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2015. július 7. napján kelt 5.P.22.200/2014/24. számú ítélete ellen a felperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000,- (Tizenötezer) Ft másodfokú eljárási költséget, valamint az államnak – külön felhívásra – 240.000,- (Kettőszáznegyvenezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2013. április 12-én került befogadásra első alkalommal az alperesi büntetés-végrehajtási intézetbe, ezt követően többször is tartózkodott itt fogvatartottként. Április 13-22. között cukorbetegség, magas vérnyomás és neurotikus zavar miatt kezelték, poloskacsípéses panasszal nem fordult orvoshoz.

Április 23. és május 27. között az ... Büntetés-végrehajtási Intézetben tartózkodott, poloskacsípéssel kapcsolatos panaszt itteni befogadásakor sem rögzítettek. Első alkalommal május 23-án jelentkezett az ... intézet egészségügyi osztályán a bőrén lévő kiütések miatt, melyekre antibiotikus kezelést kapott.

A felperes a május 27-től június 3-ig terjedő időszakban ismét az alperesi bv intézetben volt fogvatartva, ahol a befogadási vizsgálat rögzítette, hogy rajta testszerte viszkető sebek láthatóak, ezért az alperes intézkedett bőrgyógyászati kivizsgálásáról a **(város 1 neve)**-i kórházban. Ezt követően betegszobán helyezte el, ahol sebeit kötözték és biztosították a bőrgyógyász szakorvos által előírt kezelést.

A felperest 2013. június 3-17. között ismét az ... BV Intézetben tartották fogva, ahol egészségügyi dokumentációjában ágyi poloskacsípések miatti kezelés nem szerepelt.

A későbbiekben felváltva volt elhelyezve e két bv intézetben. Az orvosi iratok szerint 2013. október 14-én jelentkezett orvosi vizsgálatra **(város 1 neve)**-en rovarcsípések miatt, melyre gyógyszert kapott.

Október 28-án a **(város 2 neve)**-i Büntetés-végrehajtási Intézetbe került, ahol november 4-ig tartózkodott. Itt rögzítették, hogy poloskacsípésekkel érkezett. Arra nincs adat, hogy kezelést kapott

volna.

Az ezt követő, december 30-ig tartó **(város 1 neve)**-i tartózkodás alatt vezetett egészségügyi dokumentációja ugyancsak nem tartalmaz ilyen jellegű panaszokat.

A **(város 2 neve)**-i Büntetés-végrehajtási Intézetben csípéseire december 31-én rázófolyadékot kezelést rendeltek.

Február 10.- 24. között ismét **(város 1 neve)**-en tartózkodott, ahol régi rovarcsípéseire tekintettel gyógyszeres kezelést kapott.

A március 10. és április 22. közti időben – a **(város 2 neve)**-i BV Intézetben – nem rögzítettek ilyen panaszt.

Április 22-től május 12-ig újra az alperesi bv intézetben tartották fogva, ezalatt gyulladt bőrelváltozásra tekintettel gyógyszeres és kenőcsös kezelést kapott.

Az ezt követő, **(város 2 neve)**-i BV Intézetbeli tartózkodása alatt, 2014. július 24-én elvégzett ambuláns vizsgálatáról kiállított irat szerint a felperes allergiás a rovarcsípésekre, ezért gyógyszeres kezelésben részesült, majd a **(város 3 neve)**-i BV Intézetben 2014. szeptember 10-én ismét orvosi ellátásban.

A felperes 2014. február 20-án, ismételt alperesi tartózkodása alatt kelt kérelmére az intézetparancsnok 2014. március 3. napjától napi fürdést engedélyezett számára.

Az alperesnek a perbeli időszakban a **(Z)** Kártevőirtó Szakvállalattal állt fenn vállalkozási szerződése, melynek keretében az intézetben 2013-ban 7, 2014-ben pedig 5 alkalommal végeztek ágyi poloskairtást.

A felperes 2014. február 20-án jelentette be az alperesnek kártérítési igényét, melyet az 2014. március 24. napján kelt 30504/1119/4/2014. ált. számú határozatával elutasított arra hivatkozva, hogy a fogvatarott elhelyezése és ellátása során a jogszabályi előírásokat nem sértette meg.

A felperes keresetében 3.000.000,- Ft nem vagyoni kár megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Előadása szerint az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben való tartózkodása során ágyi poloskacsípések érték, melyek maradandó nyomot hagytak bőrén. Állította, hogy bár 7 alkalommal kórházi bőrgyógyászati osztályra szállították, az ott előírt sebátkötést a BV Intézetben nem hajtották végre. Kifogásolta továbbá, annak ellenére, hogy több szakorvos javasolt számára tusolást 2013. április 25. és 2014. december 30. között, csak 2014. április 23-án helyezték el zuhanyzós zárkában.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kérte figyelembe venni, hogy az egyes intézetek által kiállított fürdési engedélyek csak az adott intézetekben érvényesek, és amikor ilyen tartalmú kérelmet az alperesnél terjesztett elő a felperes, azt rövid időn belül engedélyezték is számára. További álláspontja szerint az egészségügyi dokumentációból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes nem az alperesi bv intézetben való első tartózkodása alkalmával szenvedte el az ágyi poloskacsípéseket, hiszen azokat befogadási vizsgálata során még nem regisztrálták. Ilyen jellegű tünetek miatt először 2013. május 23-án jelentkezett orvosi vizsgálatra az ... BV Intézetben. Hangsúlyozta, az alperes minden általában elvárható megtett a poloskacsípések megelőzésére, mellyel kapcsolatosan hivatkozott a rovarirtó vállalkozóval megkötött szerződésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperes a rendelkezésére álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, ezért határidőben előterjesztett kereseti kérelmét érdemben vizsgálta. Utalt az alperesre irányadó jogszabályokra és rögzítette, hogy eljárása azoknak megfelelt. Megállapította, az alperesnél a napi fürdésre irányuló kérelmet a felperes 2014. február 20. napján terjesztette elő, melyet a BV Intézet 2014. március 3-i dátummal biztosítani rendelt. Lényegesnek tartotta ugyanakkor, hogy az első bőrproblémára utaló irat 2013. május 23-án kelt az ... Büntetés-végrehajtási Intézetben, a 2013. április 13. - 22. közötti **(város 1 neve)**-i tartózkodásának időszakában a felperes poloskacsípéses panaszokkal orvoshoz nem fordult,

kezelése egyéb okból volt szükséges. Az egészségügyi dokumentáció szerint a kötőscserék is rendszeresen megtörténtek, a felperes a poloskacsípések miatti bőrelváltozással összefüggésben panaszainak jelentkezésétől mindvégig megfelelő orvosi kezelésben részesült. Kifejtette, a felperes előadását a tanúvallomások sem támasztják alá, **(tanú neve)** vallomása pedig ellentétes az egészségügyi iratok tartalmával. Az ismételten és újonnan meghallgatni kért tanúk megidőzését mellőzte, mivel álláspontja az volt, ők olyan tényre vagy körülményre nyilatkozni nem tudnának, amely az alperes felelősségét megalapozná. Összességében úgy foglalt állást, hogy a peradatokból nem állapítható meg okozati összefüggés fennállta a felperes által elszenvedett poloskacsípések és az alperes jogellenes magatartása között, és még ha ezt más tanúk megerősítenék is, akkor sem lehetne az alperes magatartását felróhatónak tekinteni.

Az ítélet ellen – tartalma szerint – annak megváltoztatása és az alperes kereset szerinti marasztalása érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatta le teljes körűen a bizonyítási eljárást, igazságügyi orvosszakértőt nem rendelt ki a bőrhámrétegen szemmel is látható sérülések és azok maradandó jellegének igazolására. Álláspontja szerint ugyanakkor egyértelmű, hogy a csípések miatt hámsérüléseket szenvedett és az is igazolt, hogy ezek az alperesi intézetbeli fogvatartásának ideje alatt keletkeztek.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helyes indokai szerinti helybenhagyására irányult. A fellebbezés kapcsán kiemelte, orvosszakértő kirendelése a perben mellőzhető volt, mivel az alperes jogellenes magatartásának hiányában a hátrány bizonyítása szükségtelen.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az ítéletábra abból levont jogi következtetéseivel is egyetért, ezért ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokai szerint hagyta helyben.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásbeli jogi képviselete kapcsán felmerült költségeit megtéríteni, melyet az ítéletábra a kifejtett jogtanácsos tevékenységgel arányosan, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjának és (5), (6) bekezdéseinek alkalmazásával határozott meg, valamint az államnak – külön felhívásra – a tárgyánál fogva illetékfeljegyzési jogos eljárásban le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) és 15. § (1) bekezdései szerint.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

Ahogy az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott, a felperes keresetének elbírálása körében a Ptk. 349. §-a szerinti speciális és 339. §-a szerinti általános kártérítési felelősségi feltételek fennálltát kellett vizsgálni. Helyesen foglalt állást megállapítva, hogy az alperes kártérítési felelősségének jogalapja hiányzik, hiszen a konjunktív általános kártérítési feltételek közül csupán a kár bekövetkezése igazolt. Az, hogy ez az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett volna, nem bizonyított. Az sem igazolt, hogy a rovarcsípések az alperesi intézetben történt fogvatartásának ideje alatt keletkeztek.

Az elsőfokú ítélet másodlagos érvelése is megalapozott, a bizonyított tényeken nyugszik: az alperes a bv intézetektől általában elvárható magatartási mércének megfelelően járt el a perbeli időszakban azzal, hogy rendszeresen végeztetett szakképpel ágyi poloskairást erre irányuló vállalkozási szerződés keretében. Eljárása a felperes kezelése során is megfelelt az elvárhatósági mércének, hiszen adekvátan kezelte, szakorvosi vizsgálatokra küldte és az orvosi dokumentáció szerint a

vizsgálatok alkalmával előírt terápiát folytatta. Ezzel – még ha a kártérítés egyéb feltételei fennálltak volna is – a felróhatóság alól eredményesen mentette ki magát.

Az elsőfokú bíróság úgyszintén alappal mellőzte a felperes igazságügyi orvosszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát. Az ugyanis legfeljebb arra a kérdésre adhatott volna választ, hogy a felperes bőrsérülései maradandók-e vagy sem, illetve hogy mitől származnak, e kérdések azonban kizárólag a felperest ért egészségkárosodás jellege és annak mértéke szempontjából bírnának jelentőséggel, azaz a kártérítés szükségképpen elemei közül legfeljebb a kár bekövetkeztét igazolhatják, ami viszont az egyéb kritériumok hiányában szükségtelen, csak a per fölösleges elhúzódását és a költségek növekedését eredményezné, sértve az eljárás ésszerű időn belüli befejezésének követelményét (Pp. 2. § (1) bekezdés).

S z e d, 2016. év február hó 12. napján.

Dr. Kiss Gabriella sk. .	Bálint Attila sk.	. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró